

મોર બની થનગાટ કરે, મન મોર બની થનગાટ કરે.
ઘનઘોર ઝરે ચહુ ઓર,
મારું મન મોર બની થનગાટ કરે.
બહુ રંગ ઉમંગનાં પીંછ પસારીને બાદલસું નિજ નેનન ધારીને
મેઘમલાર ઉચારીને આકુલ પ્રાણ કોને કલ-સાદ કરે.
મારું મન મોર બની થનગાટ કરે.

ઘર ઘર ઘર મેઘઘટા ગગને ગગને ગરજાટ ભરે
ગુમરી ગુમરી ગરજાટ ભરે. (૨)
નવે ધાન ભરી સારી સીમ જૂલે, નદીયું નવજોબન ભાન ભૂલે,
નવ દીન કપોતની પાંખ ખૂલે (૨)
મઘરા મઘરા મલકાઈને મેડક નેહસું નેહસું બાત કરે.
ગગને ગગને ઘુમરાઈને પાગલ
મેઘઘટા ગરજાટ ભરે. ... મન મોર બની

નવમેઘ તણે નીલ આંજણીએ મારાં ઘેઘૂર નેન ઝગાટ કરે
મારાં લોચનમાં મદઘેન ભરે (૨)
પરછાઈ તળે હરિયાળી બની મારો આતમ નેન બિછાત કરે
સચરાચર શ્યામલ બાથ ધરે (૨)
મારો પ્રાણ કરી પુલકાટ ગયો પથરાઈ સારી વનરાઈ પરે,
ઓ રે ! મેઘ આષાઢીલો આજ મારે દોય
નેન નીલાંજન-ઘેન ભરે ... મન મોર બની

નદી-તીર કેરાં ફૂણાં ઘાસ પરે પનિહારી એ કોણ વિચાર કરે,
પટફૂળ નવે પાણી-ઘાટ પરે ! (૨)
એની સૂનમાં મીટ સમાઈ રહી, એની ગાગર નીર તણાઈ રહી,
એને ઘેર જવા દરકાર નહીં (૨)
મુખ માલતીફૂલની ફૂંપળ ચાવતી કોણ બીજા કેરું ધ્યાન ધરે !
પનિહાર નવે શણગાર નદી કેરે
તીર ગંભીર વિચાર કરે ! ... મન મોર બની

ઓલી કોણ કરી લટ મોકળીયું ખડી આભ-મહેલ અટારી પરે
ઊંચી મેઘ-મહેલ અટારી પરે ! (૨)
અને ચાકચમૂર બે ઉર પરે પચરંગીન બાદલ-પાલવડે
કરી આડશ કોણ ઊભેલ અરે ! (૨)
ઓલી વીજ કેરે અંજવાસ નવેસર રાસ લેવા અંકલાશ ચડે,
ઓલી કોણ પયોધર સંઘરતી
વિખરેલ લટે ખડી મે'લ પરે ! ... મન મોર બની

ઓલી કોણ હિંડોળ ચગાવત એકલ ફૂલ બકુલની ડાળ પરે,
ચકચૂર બની ફૂલ-ડાળ પરે ! (૨)
વિખરેલ અંબોડાનાં અળ જૂલે, દિયે દેહ-નીંડોળ ને ડાળ હલે.
એની ઘાયલદેહના છાયલ-છેડલા
આભ ઊડી ફરકાટ કરે (૨)
ઓલી કોણ ફુંગોળ લગાવત એકલ ફૂલ બકુલની ડાળ પરે !
મોર બની થનગાટ કરે આજે ... મન મોર બની.

તમરાંને સ્વરે કાળી રાત ઘુજે,
નવ બાદલને ઉર આગ બૂઝે (૨)
નદીપૂર જાણે વનરાજ ગુંજે. હડ્ડાટ કરી, સારી સીમ ભરી,
સરિતા અડી ગામની દેવડીએ (૨)
ઘનઘોર ઝરે ચહુ ઓર મારું મન મોર બની થનગાટ કરે.